

Національний університет
«Острозька академія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Голова Приймальної комісії
Національного університету
«Острозька академія»

І. Д. Пасічник

«28» лютого 2020 року

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня **магістра**
зі спеціальності **291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації
та регіональні студії»**,
освітньо-професійної програми **«Країнознавство»**

Острог – 2020

Програма фахового вступного випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії», освітньо-професійної програми «Країнознавство» / Укладачі д.іст.наук, проф. П. М. Кулаковський, канд.іст.наук, доц. С. О. Рудько, канд.пол.наук, доц. О. Г. Подворна. - Острог: НаУОА, 2020.

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри країнознавства (Протокол № 8 від 24 лютого 2020 року)

Завідувач кафедри країнознавства

Сергій РУДЬКО

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Національного університету «Острозька академія» (Протокол № 5 від 28 лютого 2020 року)

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Юлія ХАРЧУК

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета фахового вступного випробування полягає у визначенні рівня знань вступників з теоретичних аспектів дослідження міжнародних відносин, основних понять міжнародних відносин і світового політичного процесу та концептуальних і методологічних особливостей аналізу міжнародної політики. А також, засвоєння найважливіших знань щодо провідних країн світу, вміння порівнювати їх політико-правові системи, підходи до організації економічного життя, принципів ведення зовнішньої політики.

Результати фахового вступного випробування використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

II. ПОРЯДОК СКЛАДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Організація фахового вступного випробування здійснюється відповідно до Положення про приймальну комісію Національного університету «Острозька академія» та Положення про організацію та проведення вступних випробувань у Національному університеті «Острозька академія»

https://www.oa.edu.ua/ua/abiturijentovi/receiving_commission/polozhenya_pro_pryymalny_komisiyu

Фахове вступне випробування проводиться у тестовій формі або з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle з таких дисциплін як: «Країнознавство», «Основи дипломатичної діяльності», «Теорія міжнародних відносин» та «Історія міжнародних відносин та зовнішньої політики».

III. ВИМОГИ ДО ЗДІБНОСТЕЙ І ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра вступники повинні мати базову або повну вищу освіту та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі міжнародних відносин та країнознавства. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою.

У розрізі зазначених вище дисциплін вступник повинен:

«Країнознавство»:

знати:

- системну інформацію про країни світу;
- природно-географічні особливості їх території;
- склад і якісні характеристики населення країн світу;
- основні етапи історії країн світу;
- політико-правову систему країн світу;
- найбільш важливі державні інститути країн світу;
- економічний, соціальний та культурний розвиток країн світу на сучасному етапі.

вміти:

- аналізувати політичні, економічні, суспільні, міграційні, культурні та інші процеси в країнах та регіонах світу;
- розуміти особливості ментального, культурного та духовного-релігійного розвитку країн світу.

«Основи дипломатичної діяльності»:

знати:

- про дипломатичну службу;
- особливості роботи дипломата;
- нормативно-правові основи здійснення дипломатичної діяльності;
- проблематику сучасної дипломатії;
- методи та засоби дипломатичної комунікації;

- особливості проведення дипломатичних переговорів;
- історію, тенденції та особливості дипломатичного протоколу та етикету;
- структуру і нормативно-правову базу та особливості роботи МЗС України.

вміти:

- аналізувати, прогнозувати та вирішувати конфліктні ситуації, у тому числі в якості посередника;
- проводити переговори;
- складати тексти дипломатичних документів, зокрема міжнародного договору.

«Теорія міжнародних відносин»

знати:

- понятійно-категоріальний апарат теорії міжнародних відносин (ТМВ);
- закономірності і тенденції міжнародних відносин;
- методи вивчення міжнародних відносин;
- основні теоретичні підходи в ТМВ (політичний реалізм, політичний ідеалізм, транснаціоналізм та ін.);
- систему міжнародних відносин (типи, структури і закони функціонування міжнародних систем, історичні етапи розвитку міжнародних систем, особливості сучасної системи міжнародних відносин);
- середовище системи міжнародних відносин (соціальне середовище – цивілізаційний підхід, позасоціальне середовище – роль геополітики в науці про міжнародні відносини, глобалізація міжнародного середовища);
- національні інтереси держави: поняття, структура, політична роль;

вміти:

- використовувати на практиці положення теорії міжнародних відносин;
- аналізувати діяльність державних та недержавних акторів міжнародних відносин, зокрема міжнародних урядових та неурядових організацій;
- оцінювати та аналізувати концептуальні підходи до вирішення проблем міжнародних відносин, зовнішньої політики;
- проводити порівняльний аналіз зовнішньої та безпекової політики країн світу, які знаходяться на різних рівнях розвитку та мають різний ступінь інтеграції до світової спільноти, а також аналізувати еволюцію формування та здійснення зовнішньої політики країн за умов зміни першої особи держави.

«Історія міжнародних відносин та зовнішньої політики»

знати:

- історію міждержавних відносин;
- передумови формування векторів зовнішньої політики держав світу, міжнародних політичних блоків та союзів;
- формування системи міжнародних відносин у кожен період розвитку світу (від XVII до XXI ст.).

вміти:

- аналізувати історичні корені, причини та передумови виникнення конкретних ситуацій в міжнародних відносинах;
- визначати політичні, дипломатичні, безпекові, суспільні, економічні, правові та інші ризики у сфері міжнародних відносин, глобальних та регіональних процесів;
- здійснювати комплексний аналіз міжнародного туристичного ринку з визначенням перспектив та напрямів його розвитку;
- проводити самостійні дослідження проблем міжнародних відносин, зовнішньої політики;
- проводити порівняльний аналіз зовнішньої та безпекової політики країн світу.

IV. НАВЧАЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ВІНОСИТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ ТА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «КРАЇНОЗНАВСТВО»

1. Країнознавча характеристика Великої Британії.
2. Країнознавча характеристика Франції.
3. Країнознавча характеристика ФРН.
4. Країнознавча характеристика Італії.
5. Країнознавча характеристика Іспанії.
6. Країнознавча характеристика Нідерландів.
7. Країнознавча характеристика Бельгії.
8. Країнознавча характеристика Швейцарії.
9. Країнознавча характеристика Австрії.
10. Країнознавча характеристика Греції і Кіпру.
11. Країнознавча характеристика Туреччини.
12. Країнознавча характеристика Румунії.
13. Країнознавча характеристика Болгарії.
14. Країнознавча характеристика Сербії.
15. Країнознавча характеристика Албанії.
16. Країнознавча характеристика Хорватії.
17. Країнознавча характеристика Словенії.
18. Країнознавча характеристика Угорщини.
19. Країнознавча характеристика Словаччини.
20. Країнознавча характеристика Чехії.
21. Країнознавча характеристика Польщі.
22. Країнознавча характеристика Швеції.
23. Країнознавча характеристика Фінляндії.
24. Країнознавча характеристика Норвегії.
25. Країнознавча характеристика Данії.
26. Країнознавча характеристика Ірландії.
27. Країнознавча характеристика Росії.
28. Країнознавча характеристика КНР.
29. Країнознавча характеристика Японії.
30. Країнознавча характеристика КНДР.
31. Країнознавча характеристика Кореїської республіки.
32. Країнознавча характеристика країни АСЕАН.
33. Країнознавча характеристика Індонезії.
34. Країнознавча характеристика Індії.
35. Країнознавча характеристика Ірану.
36. Країнознавча характеристика Саудівської Аравії.
37. Країнознавча характеристика Ізраїлю.
38. Країнознавча характеристика Марокко.
39. Країнознавча характеристика Єгипту.
40. Країнознавча характеристика Алжиру.
41. Країнознавча характеристика Демократичної республіки Конго.
42. Країнознавча характеристика ПАР.
43. Країнознавча характеристика Нігерії.
44. Країнознавча характеристика США.
45. Країнознавча характеристика Канади.
46. Країнознавча характеристика Мексики.
47. Країнознавча характеристика Австралії.
48. Країнознавча характеристика Нової Зеландії.

49. Країнознавча характеристика Бразилії.
50. Країнознавча характеристика Аргентини.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Безуглий В., Кузинець С. Регіональна економіка і соціальна географія світу. – К., 2007.
2. Весь мир. Географическая энциклопедия. – М., 2001.
3. Географія США. Американські краєвиди. – К., 1992.
4. Географія. Світи, регіони, континенти. – К., 2004.
5. Дорошко М.С. Країни СНД і Балтії. – Чернівці, 2008. – 308 с.
6. Дубович І. Країнознавчий словник – довідник. – Львів, 2002.
7. Дубович І.А. Країнознавчий словник-довідник. – К., 2008. – 839 с.
8. Индия: страна и ее регионы / Под ред. Е. Ю. Ваниной. – М., 2000.
9. Ігнат'єв П.М. Країнознавство країн Азії. – Чернівці, 2006.
10. Країнознавство. Країни СНД, Європи і Північної Америки / М.С. Дорошко, Р.Д. Кривонос, В.П. Крижанівський, Н.Ф. Сербіна. – К.: Ніка, 2009. – 312 с.
11. Мала енциклопедія етнодержавознавства. – К, 1996.
12. Малая энциклопедия стран / Сиротенко Н.Г., Менделев В.А. – М., 2001.
13. Масляк В. Країнознавство. – К., 2007.
14. Международная энциклопедия «Страны и их объединения (география, история, религия, власть, экономика, социальная сфера)» / Под науч. ред. проф. Севрука М.А. – М., 2001.
15. Сапожникова Е. Страноведение. Теория и методика туристического изучения страны. – М., 2004.
16. Северная Европа. Регион нового развития / Под ред. Ю.С. Дерябина, Н.М. Антюшиной. – М., 2008. – 512 с.
17. Страны и народы мира: Энциклопедический справочник. – М., 1999.
18. Страны мира: Справочник. 1999 / Под общ. ред. И.С.Иванова. – М., 1999.
19. Страны мира. Информационно-аналитический справочник ЦРУ. – Екатеринбург, 2001.
20. Троян С.С. Будз М.Д. Термінологічний словник із методики країнознавчих досліджень. – Рівне, 2002.
21. Юрківський В.М. Країни світу. – К.: Либідь, 1999. – 368 с. 005. – 814 с.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ ДИПЛОМАТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»

1. Сутність поняття “дипломатія”.
2. Форми і методи дипломатії.
3. Особливості сучасної дипломатії.
4. Сутність і типологія міжнародних конфліктів.
5. Структура міжнародного конфлікту.
6. Фази міжнародного конфлікту.
7. Особливості сучасних міжнародних конфліктів.
8. Сучасні методи врегулювання міжнародних конфліктів.
9. Поняття і типи міжнародного співробітництва.
10. Міжнародне співробітництво та інтеграційні процеси.
11. Теоретичні інтерпретації сучасної системи світоустрою.
12. Особливості сучасної системи міжнародних відносин.
13. Роль і місце дипломатії у здійсненні зовнішньополітичної діяльності держави.
14. Роль дипломатії в XXI столітті у вирішенні глобальних проблем сучасності.

15. Порівняльний аналіз повноважень Президента України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України у сфері зовнішніх зносин.
16. Двостороння та багатостороння дипломатія: порівняльний аналіз.
17. Наукова база дипломатичного протоколу та етикету.
18. Значення дипломатичного протоколу та етикету у сучасних міжнародних відносинах.
19. Встановлення дипломатичних відносин та заснування дипломатичного представництва.
20. Призначення та відкликання глави дипломатичного представництва.
21. Церемоніал врученні вірчих та відкличних грамот.
22. Випадки завершення роботи дипломатичного представництва та дипломатичного агента.
23. Структура та персонал дипломатичних представництв.
24. Військовий аташе: особливості призначення та специфіка його діяльності.
25. Економічна дипломатія: значення в сучасних міжнародних відносинах та особливості здійснення.
26. Військова дипломатія: значення в сучасних міжнародних відносинах та особливості здійснення.
27. Класи і ранги дипломатичних агентів.
28. Дипломатичний корпус та його дуаен.
29. Основні функції дипломатичних представництв та засоби їх виконання.
30. Професійні вимоги та вимоги до особистих якостей дипломата.
31. Правила поведінки дипломата в державі перебування.
32. Персона нон грата.
33. Привілеї та імунітети дипломатичних представництв та дипломатичних агентів.
34. Підготовка та проведення дипломатичних візитів та бесід.
35. Запис бесіди.
36. Телефонна розмова як різновид дипломатичної бесіди.
37. Значення телефонної розмови та особливості ведення.
38. Візитні картки дипломатів та їх застосування.
39. Документи зовнішньополітичного листування: значення, види, вимоги до складання.
40. Документи внутрішньовідомчого листування: значення, види, вимоги до складання.
41. Символи суверенної держави та міжнародний етикет стосовно них.
42. Розсаджування запрошених по автомобілях.
43. Етикет дарування та прийняття подарунків.
44. Етикет дарування квітів.
45. Значення дипломатичних прийомів у міжнародних відносинах та їхні види.
46. Організація дипломатичного прийому.
47. Проведення дипломатичного прийому.
48. Етикет привітань та висловлення скорботи.
49. Особливості дипломатії європейських держав (Великобританія, Франція, Німеччина, Італія).
50. Особливості дипломатії Азійсько-Тихоокеанського регіону (Японія, Китай, Індія, Австралія).
51. Дипломатична пошта та дипломатичні кур'єри: правовий статус, порядок доставки, функції, привілеї та імунітети.
52. Консульська служба: значення та основні поняття.
53. Процедура призначення глави консульської установи.
54. Консульська екзекватура.
55. Консульський патент.

56. Інститут почесних (нештатних) консулів.
57. Основні консульські функції та засоби їх здійснення.
58. Привілеї та імунітети консульських установ та консульських посадових осіб.
59. Спеціальні місії як форми дипломатії.
60. Постійні представництва держави при міжнародних організаціях.
61. Міжнародні (міжурядові) конференції як форма багатосторонньої дипломатії.
62. Особиста нота та вербальна нота: спільне та відмінне.
63. Вимоги до складання нот.
64. Загальні правила та методи ведення дипломатичних переговорів.
65. Інститут дипломатичних переговорів: історія становлення та особливості функціонування на сучасному етапі розвитку міжнародних відносин.
66. Вплив процесів глобалізації на інститут дипломатичних переговорів.
67. Переговори в умовах міжнародної кризи.
68. Охарактеризуйте та порівняйте такі стратегії ведення переговорів як “жорсткий торг”, “м’який торг” та принципова стратегія.
69. Організаційна та теоретична підготовка переговорів.
70. Інститут посередництва у дипломатичних переговорах.
71. Основні види підсумкових документів дипломатичних переговорів.
72. Структура міжнародного договору.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андріїв Т. Історія членства України в СНД // Політична думка. – 2002. - № 2.
2. Аннан К. Партнерство во имя всемирного сообщества. – НьюЙорк, 1998.
3. Арбатов А., Благоволін С. и др. Мир вступает в многополярность? // Междунар. жизнь. – 1997. – № 11–12.
4. Байдак А., Циватий В. Україна і світ // Політика і час. – 2000. - № 21.
5. Близький Схід: Міжнародна безпека, регіональні відносини та перспективи для України. – К., 2008.
6. Бодрук О. Ракетний синдром. Військові потенціали країн третього світу у контексті сучасних міжнародних процесів // Політика і час. – 2002. - № 5.
7. Волес В., Волес Г. Творення політики в Європейському Союзі. К., 2004.
8. Гелей С., Ругар С. Політико-правові системи світу. Навчальний посібник. – К., 2006.
9. Голуб Н.В., Клімкін П.А. Україна та міжнародні організації. – К., 2003.
10. Горбулін В. Національна безпека України та міжнародна безпека // Політична думка. – 1997. - № 1.
11. Дипломатія сучасної України: Енцикл. довід. – К., 1997.
12. Дюррозель Ж.-Б. Історія дипломатії від 1919 року до наших днів. – К., 1995.
13. Ислам и политика. – М., 2001.
14. Киссинджер Г. Дипломатия. – М., 1997.
15. Міжнародні відносини і євроатлантична інтеграція України / Під. Ред. Л.С. Голопатюка. – К., 2005.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН»

1. Теорія міжнародних відносин як галузь знань і навчальна дисципліна.
2. Проблеми дефініювання поняття «міжнародні відносини».
3. Основні особливості, універсальні закономірності і сучасні тенденції розвитку міжнародних відносин.
4. Класична традиція в теорії міжнародних відносин (аналіз праць Фукідіда, Н. Макіавеллі, Т. Гоббса та ін).

5. Ліберально-ідеалістична традиція в теорії міжнародних відносин (аналіз праць І. Канта, Г. Гроція).
6. Політичний ідеалізм у теорії міжнародних відносин.
7. Політичний реалізм у теорії міжнародних відносин.
8. Марксистське розуміння сутності міжнародних відносин.
9. Неореалізм та неолібералізм.
10. Модернізм у теорії міжнародних відносин.
11. «Великі суперечки» в теорії міжнародних відносин.
12. Неомарксизм. Свіг-системний аналіз І. Валлерстайна.
13. Сутність системної теорії. Особливості системного підходу в аналізі міжнародних відносин.
14. Типи, структура і закони функціонування міжнародних систем.
15. Теорія міжнародних систем М. Каплана.
16. Історичні етапи розвитку системи міжнародних відносин.
17. Цивілізаційний підхід до аналізу міжнародних відносин.
18. Концепція «зіткнення цивілізацій» С. Гантінгтона.
19. Типи міжнародних акторів та їх ієрархія.
20. Сутність і роль держави як учасника міжнародних відносин.
21. Недержавні учасники міжнародних відносин.
22. Міжнародні міжурядові організації як учасники міжнародних відносин.
23. Міжнародні неурядові організації як учасники міжнародних відносин.
24. ТНК як учасники міжнародних відносин.
25. Поняття цілей і засобів у міжнародних відносинах.
26. Стратегія як єдність цілей і засобів.
27. Основні компоненти зовнішньополітичної могутності міжнародного актора.
28. Роль сили в міжнародних відносинах. Збройне насилля і його форми.
29. Поняття і структура національного інтересу.
30. Типології національних інтересів.
31. Поняття безпеки в міжнародних відносинах та основні теоретичні підходи до його розуміння.
32. Співвідношення національної, регіональної та міжнародної безпеки.
33. Основні загрози міжнародній безпеці. Нові глобальні загрози.
34. Джерела міжнародного права.
35. Основні принципи сучасного міжнародного права.
36. Право прав людини і міжнародне гуманітарне право.
37. Співвідношення права і моралі як регуляторів міжнародних відносин.
38. Теоретичні підходи до трактування місця моралі в міжнародних відносинах.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бебик В. М. Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика. – К., 2000.
2. Камінський А. Вступ до міжнародних відносин. – Львів, 1995.
3. Теория международных отношений на рубеже столетий / Под ред. К. Буга и С. Смита. – М., 2002.
4. Трохимчук С. В. Федунь О. В. Політична географія світу: Навч. посіб. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2007. – 422 с.
5. Цыганков П. А. Теория международных отношений. – М., 2003.
6. Шепелев М. А. Теория международных отношений. – К., 2004.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ

«ІСТОРІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ»

1. Зовнішня політика Риму у період Республіки III – I ст. до Р.Хр.
2. Міжнародні відносини у Середземноморському регіоні у добу еллінізму.

3. Імперія Карла Великого та зовнішньополітичні вектори її політики.
4. Міжнародні відносини під час хрестових походів.
5. Міжнародне становище Візантії у VI – X ст.
6. Роль папства у міжнародних стосунках.
7. Тридцятирічна війна і політична карта Європи в середині XVII ст.
8. Боротьба американських колоній за незалежність.
9. Віденський конгрес 1814-1815 рр. Священний союз.
10. Територіальна експансія США в першій половині XIX ст. Доктрина Монро.
11. Турецько-єгипетський конфлікт 1830-40-х рр. та позиції великих держав.
12. Кримська війна в політиці європейських держав.
13. Процес об'єднання Італії і його вплив на систему міжнародних відносин.
14. Об'єднання Німеччини й новий баланс сил у Європі.
15. Зовнішня і колоніальна політика Великої Британії у др. пол. XIX ст.
16. Колоніальна і зовнішня політика Франції у др. пол. XIX ст.
17. Зовнішня політика США у др. пол. XIX ст.
18. Міжнародні відносини під час Першої світової війни.
19. Версальсько-Вашингтонська система міжнародних відносин: зміст і характер.
20. Створення і початковий період діяльності Ліги націй.
21. Становлення блоку агресорів напередодні Другої світової війни.
22. Аншлюс Австрії та Мюнхенська угода.
23. Пакт Ріббентропа-Молотова.
24. Початок Другої світової війни.
25. Вступ США у Другу світову війну.
26. Тегеранська, Ялтинська і Потсдамська конференції.
27. Створення ООН.
28. Утворення двох німецьких держав та Берлінська криза.
29. Війна в Кореї.
30. Карибська криза та початок політики розрядки.
31. «Нова східна політика» ФРН.
32. Американська агресія у В'єтнамі.
33. Грецько-турецьке протистояння у міжнародних відносинах. Окупація Кіпру.
34. Утворення держави Ізраїль та початок арабо-ізраїльського протистояння.
35. Розпад колоніальної системи.
36. Посилення міжнародних позицій США внаслідок Другої світової війни.
37. Зовнішня політика президента Дуайта Ейзенхауера.
38. Зовнішня політика США 1980-х – поч. 1990-х рр.
39. Розпад Британської колоніальної імперії.
40. Зовнішня політика Маргарет Тетчер.
41. Зовнішня політика Шарля де Голля.
42. Антигегемонізм Франсуа Міттерана.
43. Міжнародні відносини у другій половині 1970-х років.
44. Радянська агресія проти Афганістану.
45. Проблема безпеки Перської затоки в міжнародних відносинах наприкінці XX ст.
46. Провідні тенденції міжнародних відносин на рубежі XIX – XX століть.
47. Об'єднання Німеччини як міжнародна проблема.
48. Політична ситуація на Близькому Сході в постбіполярний період.
49. Східна Азія в системі міжнародних відносин у постбіполярний період.
50. Трансформація та розширення НАТО на схід.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Арашидзе Л.Г. Международные отношения в Восточной Азии. Угрозы и надежды. – М.: Международные отношения, 2007. – 295 с.
2. Асиметрія міжнародних відносин / Під ред. Г.М. Перепелиці, О.М. Субтельного. – К., 2005.
3. Великобритания: эпоха реформ / Под ред. Ал.А. Громыко. – М., 2007. – 536 с.
4. Дживелетов А. К. Средневековые города в Западной Европе. – М., 2002. – 304 с.
5. Испания. Анфас и профиль / Под ред. В.Л. Верникова. – М., 2007. – 480 с.
6. История Средних Веков в 2 томах / Под. ред. С. П. Карпова. – М., 2005.
7. Історія Центрально-Східної Європи. Посібник для студентів історичних і гуманітарних факультетів / За ред. Л. Зашкільняка. Львів, 2001.
8. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999): Курс лекцій. – Львів, 2000.
9. Копсель О. А., Пархомчук О. С. Міжнародні системи. Світова політика. – К., 2001.
10. Кріль М. Боснія та Герцеговина у післявоєнні роки (1995–2005) // Педагогічна думка. – 2006. - № 1. – С. 35–41.
11. Кріль М. Македонія на зламі ХХ–ХХІ ст. // Педагогічна думка. – 2006. - № 2. – С. 63–68.
12. Кріль М. Молдова: роки незалежності // Педагогічна думка. – 2007. - № 2. – С. 49–55.
13. Кріль М. Республіка Білорусь: 1991–2006 рр. // Педагогічна думка. – 2007. - № 1. – С. 58–66.
14. Кріль М. Сучасна Албанія // Педагогічна думка. – 2005. - № 1. – С. 40–47.
15. Кріль М. Сучасна Хорватія // Педагогічна думка. – 2005. - № 2. – С. 32–38.
16. Кріль М. Сучасна Чехія // Педагогічна думка. – 2005. - № 3. – С. 31–41.
17. Кріль М.М. Історія країн Центрально-Східної Європи (кінець ХХ – початок ХХІ ст.). Навчальний посібник. – К., 2008. – 284 с.
18. Кріль М.М. Історія Словаччини. – Львів, 2006. – 264 с.
19. Кучик О., Мацяк М. Міжнародні відносини і світова політика. Методичні вказівки та рекомендації до академічного курсу. – Львів, 2005. – 29 с.
20. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1945–70-ті роки): Підруч. / В. А. Манжола та ін. – К., 1999.
21. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980–2000 роки): Підручник / Л. Ф. Гайдуков, В. Г. Кремень, Л. В. Губерський та ін. – К., 2001.
22. Пик Г. США – Велика Британія: особливі стосунки. – К., 2004.
23. Сергійчук І.М. Новітня історія країн Азії та Африки (1918 – кінець ХХ ст.). – Суми, 2002.
24. Современные международные отношения: Учебник / Под ред. А. В. Торкунова. – М., 2000.

V. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Фахове вступне випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра на основі ступеня бакалавра (ОКР спеціаліста, ступеня магістра) проводиться шляхом комп'ютерного тестування з використанням системи Moodle.

Бал фахового вступного випробування визначається як сума балів, одержаних за вирішення 60 тестових завдань. Правильна відповідь за одне тестове завдання оцінюється в 1 бал, неправильна – 0 балів.

Загальна оцінка за виконання завдань фахового вступного випробування виставляється системою Moodle за 12-бальною шкалою за заданою формулою, після чого автоматично переводиться у 200-бальну шкалу відповідно до таблиці 1.

Таблиця 1

Переведення бала за виконання завдань фахового вступного випробування, обрахованого за 12-бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів

1	100
1,1	100
1,2	100
1,3	100
1,4	100
1,5	100
1,6	100
1,7	100
1,8	100
1,9	100
2	100
2,1	101
2,2	102
2,3	103
2,4	104
2,5	105
2,6	106
2,7	107
2,8	108
2,9	109
3	110
3,1	111
3,2	112
3,3	113
3,4	114
3,5	115
3,6	116
3,7	117
3,8	118
3,9	119

4	120
4,1	121
4,2	122
4,3	123
4,4	124
4,5	125
4,6	126
4,7	127
4,8	128
4,9	129
5	130
5,1	131
5,2	132
5,3	133
5,4	134
5,5	135
5,6	136
5,7	137
5,8	138
5,9	139
6	140
6,1	141
6,2	142
6,3	143
6,4	144
6,5	145
6,6	146
6,7	147
6,8	148
6,9	149
7	150
7,1	151
7,2	152
7,3	153
7,4	154
7,5	155
7,6	156
7,7	157
7,8	158
7,9	159

8	160
8,1	161
8,2	162
8,3	163
8,4	164
8,5	165
8,6	166
8,7	167
8,8	168
8,9	169
9	170
9,1	171
9,2	172
9,3	173
9,4	174
9,5	175
9,6	176
9,7	177
9,8	178
9,9	179
10	180
10,1	181
10,2	182
10,3	183
10,4	184
10,5	185
10,6	186
10,7	187
10,8	188
10,9	189
11	190
11,1	191
11,2	192
11,3	193
11,4	194
11,5	195
11,6	196
11,7	197
11,8	198
11,9	199
12	200

Вступник допускається до участі у конкурсі, якщо оцінка за виконання завдань фахового вступного випробування складає 100 балів і більше за 200-бальною шкалою оцінювання.

Якщо результат складання фахового вступного випробування вступника становить менше 100 балів, то він не допускається до участі у конкурсному відборі.

VI. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Складаючи фахове вступне випробування, Ви погодились виконувати положення Кодексу академічної доброчесності¹.

Окреслимо його основні складові:

Виконувати всі завдання самостійно без допомоги сторонніх осіб.

Надавати для оцінювання лише результати власної роботи.

Не вдаватися до кроків, що можуть нечесно покращити Ваші результати чи погіршити/покращити результати інших вступників.

Не публікувати відповіді на питання, що використовуються у рамках фахового вступного випробування для оцінювання знань вступників.

¹ Кодекс академічної доброчесності Національного університету «Острозька академія» / https://www.oa.edu.ua/ua/info/kodeks_akademichnoj_dobrochesnosti